

III.743.

SIMONIS
LEMNII EPI-
grammaton.

LIBRI DVO.

VITEBERGÆ.

1538.

S VI

S. L E M N I I.

Seu placet urbs teneris cui nomina nota puellis
Ætas prisca dedit Partheniumq; uocat.
Seu te alibi nitidis Rhenus delectat arenis,
Siue peregrinis candidus Albis aquis.
Mittimus o fœlix Princeps Alberte camenis
Sospite quo placidas esse putamus aquas,
Quas inter recinit sacro Permeside Phœbus,
Quas bibit Aonidum Pieridumq; cohors
Tu modo si capies ego te legisse putabo
Incedamq; hilaris credulitate mea.

A D L E C T O R E S.

Turpia qui nostro speratis scripta libello
Quæ uobis spes hic pectora fallat erit.
Ista uerecundo præmisi carmina uersu.
Quæ legat Albertus cum libet illa sibi.
Vel legat illa suis inter conuiuia mensis
Inter prudentes uel legat illa uiros.
Scilicet ut Domino uolumus liber iste iocetur,
Proferat & uersus iste pudore suos.
Nempe quod huic librum domino sacrauimus istū.
Casta igitur si quis, qui legit, ista legat.
Et legat ista puer castus castæq; puellæ,
Nymphaq; quæ tantum scripta pudica legit.
Scomata qui cupiet semper, uersusq; procaces,
Et quem de Nymphis salsaq; scripta iuuant.
Lascivos

L I B . I.

Lasciuos moneo tantum legat ille libellos,
Quos ego post istos forte daturus ero.

A D C H R I S T O P H O R V M T V R E
cum Cancellariū Prin. Alberti Cardi. &c.

Turce Palatinæ cultor facunde Mineruæ,
Turce Palatini gloria prima chori.
Curaq; sanctarum dignissima principe legum,
O & Teutonici lausq; decusq; fori.
Ad sacra tu sanctæ si limina miseris aulæ,
Lemnius Aonium quod tibi mittit opus.
Tunc tibi uenturos precor ut fœliciter annos,
Qui tenet astra poli, præbeat ille tibi.
Et tibi sint magni penetralia plena fauoris,
Et tibi sint domino tecta bœata suo.
Principis ista quidem cum noueris ora sereni,
Aptaq; dum fandi tempora forte putas,
Cum fulget placido Domini clementia uultu,
Quo nihil Aonio denegat illa choro.
Tum precor ipse uelis nostros offerre libellos,
Accipiet placida carmina nostra manu.
Illæ nouem fautor si dicitur esse sororum,
Semper & Aoniæ pars studioſa lyræ

A A G . S A B I N V M P O E T A M .

Candida Thespianum Musarum fama Sabine
Cui decora, & meritas laurea serta comas.

A 3 Emisi

L I B. I.

Deq; feropartis uictor Plutone triumphis,
Vectus erat niueis non moriturus e quis.
Sensus inest auibus, cum senserit ista uolucris,
Nempe creatorem laudat & illa suum.

DE PISCE IN CALICE.

Artis phidiacæ labor putatur.
Piscis qui calicis uidetur imo,
Nam si uina dabis natabit ille,
Si siccas calicem bibens falernum,
Ceu pisces medijs iacent arenis,
Si qui sunt male forte destituti,
Sic piscis calicis uidetur imo.
Artis phidiacæ labor celebris.

A D A. A.

Ducere te malleum, sed si tamen Anna negabis,
Pontia post Annam proxima nempe foret.
Extremo est Ancilla loco, quam non ego dicam,
Hæ pro me facerent, cetera turba uale.

IN AEREM.

Rugata toties relegis quod fronte tabellas,
Et tua quod sentit ianua sepe pedes.
Quodq; domi non es, latitas cum tum tamen intus,
Clauderis & thalamo turpiter ipse tuo.

S. L E M N I I.

Gaudent & sparsas tollunt de gramine tædas,
Telaq; diuersis quæ iacuere locis.
Inq; laces portant ueluti peritura puellæ,
Nempe quod extingui quæq; putaret aqua.
Ecce faces mersæ liquidis arsere sub undis,
Et tenuit flamas lucida tæda suas.
At fluuius uires isto contraxit ab igne,
Et tepidas Nymphis iam quoq; præbet aquas.
Quæ retinent ueteris etiam uestigia flammæ,
Vulnus & assiduo quo moueatur habet.
Scilicet hic nullis extinguitur ardor ab undis.
Nec timet humores cœrula Dori tuos.

A D B E R S A B E A M.

Inter iudaicas pulcherrima nupta maritas,
Cur tua fontanis crura lauantur aquis.
Cum sis & liquidis tu longe purior undis.
Perspicua niueus pes tibi lucet aqua.
Floridior pratis, riguis iucundior hortis,
Lucidior uitro, candidiorq; niue.
Heu scelus, heu regi nimium formosa uideris,
Define, nam forma est pernitiosa tua.
Debueras multus potius foedare serenos,
Debuerant peplo splendida membra tegi.
Quid facis infelix, minatur prelia forma.
Non est successus ista habitura bonos.

Quant

L I B . I.

Quam male fortunam miseri uidistis amantes,
Debueras isti non placuisse uiro.

Forma nocet multis, formæ nocuere puellis,
Scilicet & casti dama pudoris habent.

D E P I S C E.

Dum salit Albiacis squamosus piscis in undis,
A liquidis Sturno tollitur ille uadis.

Ponitur & nido uolucrum tum piscis in alto.
Qui latuit fluvio, iam quoq; fronde latet.

Querit aues nido, piscemq; inuenit in illo
Rusticus, & pisces aucupis arte capit.

Retia iam cessent, iam lina madentia cessent,
Nec mædidas curuus prouolet hamus aquæ.
Deprendat nudos pescator in arbore pisces,
Si capere hos nidis aucupis arte placet.

D E O B I T V . V . A N E M O E T I I .

Editus est noster sinc te Volphange libellus,
Nec te lectorum sperat habere sibi.

Gaudia quanta tibi noster Volphange libellus
Nunc faceret uiuo, sed modo nempe iaces.

Impia Boiorum tellus, & numine lævo
Visa tibi, tamen hæc continet ossa solo.

Funde tuo lachrymas orbata parente iuuentus,
Et resonet planctu patria terra suo.

Flebilibus

S. LEMNI.
IN MANNVM.

Virq; rubusq; tibi bene dant cognomina Mannes
Nomina conueniunt scilicet ista tibi.
Rusticus es, syluis semper uersaris in altis,
Carmina sylvestris sic male culta facis.

IN MACROLFVM.

Vis dici Græce semper Lanrice Macrolbos,
Sed Marcolbos eris littera si redeat.

DE τυρολΒω SCLAVO.

Quod si non plures nummos τύρολΒωσ habebit.
Quam sibi cascolos tunc mihi pauper homo est.

AD TYROLBV M SCLAVV M.

Cum sis Tyrolbos, nec sit tibi cascus, ipse
Atυροζ melius diceris ipse mihi.

AD PHEDILV M.

Bis denas nondum numeras si Phedile messes,
Tunc poteris nullas attribuisse tibi.

AD PRINCIPEM ALBERTVM CARD. &c.

Inter Pontifices nostrorum maxime Præsul,
Inter primates gloria prima viros.

Multas

L I E. II.

Multa licet semper dederis tu dona Poetis,
Attamen his dices plura daturus ero.
Diligeris sacris non propter dona Poetis,
Propter te uates credito munus amant.

A D V I N S V M.

Iam tibi iam longum est habitata Bononia Vinse.
Et Phactontei Mænia uisa Padi.
Nunquid & Oenotrias iam nosti Vinse puellas,
An tibi uel Pataui displicuere Nurus.
Num latias iactas numerosa uolumina leges,
Veridico Latium num regis ore forum.
Altera preterijt, nunc altera prodijt ætas,
Et nondum Italicos exprimis ore sonos.

I N S I V E R T E M.

Si cuius nosti commissa poemata uulgo,
Hoc nihil est dicas, quod facis hoc nihil est.

D E L E O N E B A V A R I Æ D U C I S.

Percipitur quantus Getula per auia clamor.
Non uno quoties sylua Leone sonat.
Cum timidus reuocat pecudes, armentaq; pastor,
Et fugat attonitos cum sine mente greges.
Tantum Bauarica resonat tum murmur in aula,
Cum uocat ad mensas principis ipsa tuba.

S. LEMNII.

Hoc tibi nunc scito nomen fecisse Napæas,
Quodq; tibi singit Lemnia Musa tene.
Iam frondesce diu nostris celebrata camenis,
Donec erunt nobis carmina, nomen erit.

IN RABVLAM.

Bellus agis causas & fundis uerba disertus,
Horis ipse potes dicere & illa tribus.
Et tribus ipse nouem uoces uix diceris horis
Perfecisse, potes dicere nempe diu.
Cumq; diu dicis, tum nil dixisse uideris,
Dicis in ore statim quicquid habere potes.
Hac quoq; qua loqueris poteras ratione tacere,
Dum nihil est quod tu dicere nempe soles.

IN LENTINVM.

Dum loqueris dormis, & uis tamen esse disertus,
Sed dormire precor define dum loqueris.

IN THEOBALDV M.

Viscastus semper uis dici deniq; uirgo,
Et uis Hippolyto castior esse tuo.
Et uis uel casta tu castior esse Diana,
Sic es castrato castior ipse uiro.

IN AEREM.

Nonne

L I B . II.

Ergo duos nuper sed clam percusserat ille,
Egerat uxoris res quod uterq; sue.

A D E M P E D O C L E M .

Ne tibi discipulus dominæ sit forte Magister,
Si potes hoc prudens ipse cauere caue.
Tu foris astra uides intus uidet ille maritam,
Res agis , uxoris res agit ille tuæ .

A D A R G Y R O L O G V M .

Et solus numeras corrasa numismata mensis,
Solus & hæc mittis mutuo principibus.
Vinaq; solus habes, & opimæ ferula mensæ,
Solus habes pectus, solus & ingenium.
Solus habes magnas è saxo splendidus ædes.
Discipulos multos solus habere potes.
Hæc tu solus habes, unum non solus habebis,
Nempe quod uxorem non quoq; solus habes.

D E M O R I O N E .

Audierat quondam laudari mœnia stultus,
Quodq; capi possent audijt ille fame.
Nec mora laudatam stultus peruenit ad urbem,
Et longa tenet hanc obsidione famis.
At non cœuriens tamen hic tum mœnia cepit
Mœnia dum captat, sc caput ille prius.

De marsino.

S. LEMNIL.

AD A. CHRY.

Sæpe refers nudam tu me si forte uideres,
Tum tibi non solum crura placere putas.
Laudares teneras, & adhuc sine lacte papillas,
Pectora laudares candidiora niue.
Hoc scio, uerū aliquid plus est quod et ipse probare,
Ipse femur dicis, non ego dico femur.
Displacet ergo femur, non, illo pulchra uideris,
Pulchrius est aliquid non procul inde tamen.

AD An. Gl.

Cur uites semper communia balnea dicam,
Quod sis nigra scio, quod scabiosa puto.

IN CARPOPH.

Quod domus è paruo tibi sit constructa fateris,
Cur igitur tanti uenditur illa tibi.
Quingentis constat, sed cur tu mille reuendis,
Pectora nempe aliquis quod tua Dæmon habet.

IN TRASONEM.

Cum uis esse ferox plenos bibis ipse cululos,
Et nisi tu biberis non potes esse ferox.
Tum bene congrederis, sed nil tu sobrius audes,
Est animus potis ipse pusillus aquis.
Si quis magnanimus fuerit, si potet & undas,
Attamen est potio fortior ille uiro.

Tu non